Навік спочин; минув суєтний чин,
І жах буття до неї не дорине.
Без друга, любого її поглине
Навік спочин.

Немає серця втом, гірких годин,
І не вирують тут страхів пучини.
Навік спочин. Без мрій і видив він.

Несхитний сон. І щебети пташини
Її не збудять, не порвуть з тишин.
Під цвітом чебрецю і конюшини
Навік спочин.

Перекладач: Михайло Орест